

Rácz Eszter

raczipls@gmail.com

Universitat Jaume I

Spanyolország

Annyi forgatókönyv lejátsszódik az emberek fejében, mikor egy új, nagy lehetőség jön velük szembe. Általában azért próbálnak a lehető legjobbra gondolni és azon vannak, hogy minden a lehető legjobban is sikerüljön. Azt hiszik, hogy képesek sorra venni az összes lehetőséget, ami történhet velük, de az igazság az, hogy nekem is az Erasmus alatt kellett rájönnöm arra, hogy az emberrel tényleg, bármi megtörténhet, és ez alól senki sem kivétel.

Amikor megkaptam ezt az Erasmust, én is rengeteg forgatókönyvet lejátsszottam a gondolataimban a jó dolgokra koncentrálva, hiszen ez tényleg életem nagy lehetősége volt. Aztán, amikor felszálltam a repülőre, elkezdődött az az egyetlenség forgatókönyv, ami már nem csak a gondolataimban létezett, ami a valóság volt és egyáltalán semmi köze nem volt azokhoz, amiket én elképzeltem.

Castellón de la Plana egy csodálatos kisváros. Bár ha a lakosokat kérdezed erről, ők azt fogják felelni, hogy túl kicsi és nem sok lehetőségük van. Nekem tökéletesen megfelelt az, hogy van egy tengerpartja, szórakozóhelyei, barátságos éttermei és egy modern egyeteme egy hatalmas campussal. Tetszett az is, hogy biciklivel el tudsz jutni bárhova a városban és szerintem gyorsabb és rugalmasabb is volt, mintha a tömegközlekedést vetted volna igénybe.

Bár már maga a város is elbűvölt, azért csak egy idegen környezet volt számomra, de soha sem éreztem magam elveszettnek. Nagyon segítőkészek voltak az egyetemen az emberek, valamint én egy mentorprogramban is benne voltam. Bár talán a mentoromtól kaptam a legkevesebb segítséget, de azért adott egyfajta biztonságérzetet az, hogy már megvan egy helyi diák elérhetősége és láttam nagyon jól működő mentor-Erasmusos kapcsolatokat is, szóval a mentorprogramot nagyon tudom ajánlani, hogy ha úgy érzed, hogy nagyon egyedül lennél a kezdetekben, sokat tud segíteni. Az egyetem a kiutazásunk előtt és a kintlétünk alatt is mindig mindenről nagyon részletesen informált, így soha nem maradtunk le semmilyen fontos eseményről. Személyes gondjainkkal is bátran fordulhattunk az ügyintézőkhöz, mindig gyors, segítőkész válaszokat és megoldásokat kaptunk.

Talán itt fontos megemlíteni azt, hogy tapasztalataim szerint azért nagyon hasznos lehet, hogy ha már meglévő spanyol tudással érkeztek ide, ugyanis az egyetem pszichológia szakán nagyon kevés angol nyelvű tárgyból lehetett választani (azok is ütköztek egymással az órarendben) és lesznek olyan tanárok is, akik nem fognak megszólalni angolul pár Erasmusos

diák miatt. Emiatt kisebb problémákba ütköztem és nem is tudtam olyan zökkenőmentesen teljesíteni a félévem, de az biztos, hogy nagyon rá voltam kényszerítve arra, hogy spanyolul tanuljak és sokat fejlődtem a nyelv terén.

Az, hogy ki milyennek látja az ottani árakat, sok mindentől függ. Szerencsére sikerült elég olcsón szállást találni, viszont ennek az egyik hátránya az volt, hogy elég sok probléma volt az albérlettel (volt olyan, amikor nem volt meleg víz, rossz időben hihetetlen hideg volt a lakás, szinte mindig elromlott valami), de így a mobilitás végére már igazi ezermesterré váltunk a lakótársaimmal. Szerintem Castellón de la Plana olcsóbb és élhetőbb város, mint a spanyol nagyvárosok. Én az ösztöndíjamból és a szociális ösztöndíjból egész jól tudtam fedezni a mindennapi életemet, azonban nem árt, hogy ha az ösztöndíjon kívül is van tartalék, ugyanis az egyetem nagyon sok izgalmas utazási és program lehetőséget biztosít, amit kár lenne kihagyni, viszont ezeket saját zsebből kell fizetni.

Úgy gondolom, hogy két hónapig egy olyan forgatókönyvet kaptam, ami maga volt az álom: egy gyönyörű egyetemen tanulhattam, pálmákkal szegélyezett úton biciklizhettem le a tengerpartra, februárban már rövidujjúban túrázhattam, csodálatos helyekre juthattam el, nagyon sok embert ismerhettem meg. Ezután pedig jött a forgatókönyv azon része, ami soha sem jutott eszembe, hogy megtörténhet. A koronavírus járvány egész Európában megjelent és Spanyolország az egyik legkockázatosabb országgá vált. Körülbelül két hónapot voltam karanténban, reménykedve, hogy a helyzet jobb lesz, de végül májusban feladtam ezeket a reményeket és hazautaztam. Mind a hazai, mind a kinti egyetem különös figyelmet szentelt az Erasmusosoknak, amiért nagyon hálás vagyok, a spanyol egyetem próbálta otthoni programokkal és kihívásokkal jobbá tenni a helyzetet, de az már nem volt valódi Erasmus. Váratlan és szomorú befejezést kaptunk és őszintén nem tudom, hogy belekezdtem-e volna, ha tudom azt, hogy mivel kell szembe néznem.

De azt hiszem, hogy ez a csodája ennek az egésznek, hogy fogalmad sincs mi vár rád és a legelképzeltetlenebb forgatókönyvet is megkaphatod az Erasmus során, de akkor is úgy jössz haza, hogy valamivel több lettél, hogy valamit tanultál, hogy egy egészen más rálátást kaptál a világra. És tegyük hozzá, hogy volt két nagyon szép hónapom, ami motivál annyira, hogy újra megpróbáljam a külföldi életet.

Nem tudom, hogy te milyen forgatókönyveket játszol most le a fejedben az Erasmusod előtt, de biztosíthatlak róla, hogy olyan dolgok fognak történni veled, amire sohasem gondoltál. Ijesztőnek tűnik, viszont pont ez adja a varázsát is ennek az egésznek, ugyanis ezek az elképzeltetlen dolgok életed legmeghatározóbb élményeit is adhatják.

Hogy ha még van kérdésed az egyetemmel, várossal, tapasztalataimmal kapcsolatban vagy csak szeretnéd tudni, hogy hogyan élj túl egy járványügyi helyzetet külföldön, keress nyugodtan a fent megadott e-mail címen.:)